

عنوان مقاله:

طراحی پارک در مقیاس کودکان در راستای استفاده ی همسان کودکان معلول در کنار سایر کودکان و تقویت خلاقیت آنان

محل انتشار:

ماهنامه شباک، دوره 5، شماره 7 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

مهربانو خوش نیت - دانشجوی کارشناسی ارشد، مهندسی طراحی محیط زیست، دانشگاه تهران، تهران، ایران

فاطمه کاظمی - دانشیار گروه علوم باغبانی و مهندسی فضای سبز، دانشگاه فردوسی مشهد، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

کودک در دنیای امروز جایگاه بسیار ویژه ای دارد. در کشورهای پیشرفته روش های آموزشی را در جهت شکوفایی استعداد های بالفطره کودکان تعیین می نمایند. کودکان جهت رشد نیاز به شناخت توانایی ها و نیاز های روحی و جسمی و پتانسیل های درونی شان دارند. بدین منظور به فضایی نیاز دارند که بتوانند آزادانه در آن بازی کنند و خود با توجه به فطرت خویش به جستجو و تجربه بپردازند؛ اما در شهر های کنونی با افزایش جمعیت و نیاز به اماکن مسکونی و تخریب خانه های ویلایی و تبدیل آنها به آپارتمان ها سبب شده که فضای باز و امن و مناسب کمتری برای فعالیت های کودکان یافت شود. کودک امروز به دلیل عدم ایمنی و امنیت محیط شهری در اتاق کوچکی در آپارتمان محبوس شده است. در حالیکه اوفضایی می خواهد تا خلا حضور طبیعت را در زندگیش پر کند و مکانی که بتواند زمینه مناسب برای پرورش و رشد استعداد هایش را فراهم کند. "پارک کودک" پارکی است، در مقیاس کودکان (رده سنی ۳-۱۲ سال) که با تلفیق معماری و طبیعت، سبب ایجاد فضاهای انعطاف پذیر و متنوع میشود و این امکان را برای کودکان به همراه والدین ایجاد می کند. در این مقاله تلاش شده است تا فضاهایی صرفا در مقیاس کودکان، با تاکید بر بهره گیری از قابلیت های محیطی و آموزشی متنوع و متنوع پی بردن به استعدادها و علایق آنها و رویکردی جهت ارتقاء خلاقیت و حس بازی انگیزی در آنان با تدابیر استفاده ی همسان کودکان معلول در کنار سایر کودکان همچنین ایجاد محیط تفریحی چندمنظوره همگام با فعالیت های آموزشی برای رشد خلاقیت به همراه استفاده از پوشش گیاهی مناسب و بالا بردن انتخاب و تصمیم گیری کودکان مهیا شود.

کلمات کلیدی:

خلاقیت، پارک، مقیاس کودک، کودک معلول

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1547378>

